Perquè el vostre infant llegeixi en català

LES MERLES D'UZES

Rondalla de Frederic MISTRAL
Traducció d' Alfons MASERAS

UN matí, al mercat d'Uzès, la dona d'un ocellaire va dur a vendre una gàbia plena de merles. El senyor Bretoun —un bromista— passà per casualitat davant de la seva parada.

—Té! Quines merles més boniques!... A quant les deu vendre?

—A quant les venc, senyor? Mireu, senyor,a vint sous.

—Vint? No és pas car, digué el senyor Bretoun, sobretot si són merles d'Uzès!

—Com, d'Uzès?, féu aleshores l'ocellaire, certament que són merles d'Uzès!

—Mestressa, fixeu-vos-hi; us pregunto si són d'Uzès...

—Senyor, podeu pujar-hi de peus, són d'Uzès. El meu marit, us en responc, les ha caçades totes al país.

—Oh! Altrament, si són d'Uzès o no, això es veurà aviat. Vaig a comprar-vos-en una; i si és de les que jo vull, si és una merla d'Uzès, us les compro totes... Aquí teniu vint sous.

I l'ocellaire obre la caixa. El senyor Bretoun pren una merla i amb això, amb molta destresa, com qui no fa res, fa empassar a l'ocell una petita moneda d'or.

—Sí, diu el farsant, té tot l'aire, ben bé, de ser d'Uzès. Però ara ho veurem millor.

I llença a terra la pobra bestiola. Quan ja l'ha morta, l'obre amb el ganivet i —ja podeu imaginar-vos l'escena— troba dintre el pap una moneda de deu francs.

—Aquesta sí que és d'Uzès, diu l'home. Aquí en teniu la prova, amb aquest lluís d'or.

I se l'embutxaca... L'ocellaire, penseu, estava esbalaïda.

—Ah, comare, em sembla que totes són d'Uzès... Au, no sigueu mentidera. A vint sous us les compraré totes.

Però aleshores l'ocellaire va fer:

—Perdoneu, no!... Ara que hi penso, les tinc compromeses i no en puc vendre més... No, no; no us en venc pas cap altra.

—Com vulgueu, respongué el senyor Bretoun. Em sembla, però, que quan hom ha fet un tracte...

* * *

Però sense escoltar-lo, atabalada, enlluernada pel possible guany, la pobra dona agafà la gàbia i va tombar per una cantonada. Així que es trobà sola a casa seva:

—A veure, es va dir, a veure si totes són d'Uzès... I el meu tarambana d'home que encara no sabia això!...

Tota adelitada, pren una merla, l'escanya a correcuita i li obre el pap amb les tisores... Però de moneda d'or, que és cas!

—Tu si que no ets pas d'Uzès, ximpleta! digué l'ocellaire.

Amb més afició que mai n'escanya una altra, li obre el pedrer... Però de moneda, rai, no n'hi ha ni rastre.

—Tampoc no ets d'Uzès, tu; fa la dona; ja pots anar al diable!

Al.lucinada, encara ofega un altre ocell i li esbotza la trossella... Però res de moneda d'or, ni rastre!

—Maledicció!

I així de renglera, la bona dona enfellonida anà matant totes les merles, fins l'última. I quan les hagué mortes totes i veié aquella estesa d'ocells, adolida exclamà:

—Ah! Pobra de mi! Si en sóc de malastruga! En tota la gàbia només n'hi havia una d'Uzès, i me l'he venuda per vint sous!

El senyor Bretoun era allà prop, que s'aguantava les costelles.

*
* *

Aquesta rondalla que ara heu llegit, l'escriví en provençal Frederic Mistral i la traduí al català Alfons Maseras. Mistral va ser un dels poetes més famosos que hi hagi hagut mai al món; però era tan senzill, que va viure sempre en el seu petit poblet de Mallana; i no hi havia res que li agradés tant com parlar amb els pagesos i les vellettes. Aquestes li van contar moltes rondalles dels vells temps, i Mistral les va trobar tan boniques que en va fer tot un llibre.

I Alfons Maseras, que el va traduir al català, era també un poeta, però no pas tan famós. Va morir a Tolosa, lluny d'aquella Catalunya que estimava tant, l'any 1939, i el van sepultar amb la bandera catalana.

Importadora Hispanoamericana
S. de R. L.
VINS, LICORS, CONSERVES I OLIS
IMPORTATS
Venda i exposició: LOPEZ, 82 — MEXIC, D. F.
Bodegues: TLALNEPANTLA, Mex.
Oficines: GENERAL PRIM, 72

Calders